Lietas Nr. C28387913
Lietas arhīva Nr. C-1559-14/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 17.aprīlī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa

tiesnese I.Ramane

ar tiesas sēžu sekretāru M.Tullu

piedaloties prasītāja pārstāvei /pers. A/

2014.gada 7.aprīlī izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu AS /Nosaukums A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 13.augustā A S /Nosaukums A/ (turpmāk – prasītājs), pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1590., 1716., 1717., 1720., 1722., 1753.,1756.,1757., 1759., 1765., 1943. un 1946.pantu, cēla Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā maza apmēra prasību pret /pers. B/ (iepriekšējais uzvārds /uzvārds/) (turpmāk – atbildētāja) par parāda, procentu un līgumsoda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2007.gada 9.augustā prasītājs un atbildētāja noslēdza līgumu Nr.VK10026944 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu (turpmāk – līgums), ar kuru atbildētājai tika piešķirts atļautais kredīts Ls 250 (355,72 *euro*) apmērā ar ikmēneša procentu likmi 1,99%.

Saskaņā ar Līguma 1.12.punktu, kredīts ir aizdevums, kuru prasītājs piešķir atbildētājai un kas tiek uzskaitīts kartes kontā. Kredītu veido atļautā un neatļautā kredīta summa. Līguma 1.13.punktā noteikts, ka atļautais kredīts ir kredīts prasītāja noteiktā limita ietvaros, savukārt līguma 1.14.punktā noteikts, ka neatļautais kredīts ir kredīts, kas pārsniedz prasītāja noteikto limitu.

Atbilstoši līguma noteikumu 1.9.un 1.10.punktam atbildētājai katra norēķinu cikla laikā (viens kalendārais mēnesis) bija jānorēķinās ar prasītāju, t.i., jāsamaksā ikmēneša maksājumi. Procentu un līgumsoda apmērs noteikts tarifos, kas ir līguma neatņemama sastāvdaļa.

Saskaņā ar līguma 5.10.punktu par neatļautā kredīta izmantošanu atbildētājam jāmaksā līgumsods par pārtēriņu atbilstoši līguma tarifiem (0,167% dienā no neatļautā kredīta apmēra).

Līguma 5.11.punktā noteikts, ja atbildētāja līdz maksājuma datumam nav samaksājis ikmēneša maksājumu, atbildētājam jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas, saskaņā ar tarifiem (0,25% dienā). Saskaņā ar līguma noteikumiem maksājumi atbildētājam bija jāveic līdz katra mēneša 15.datumam, nodrošinot pilnīgu ikmēneša saistību dzēšanu pret prasītāju.

Tā kā atbildētāja neveica no līguma izritošo saistību izpildi, neveica maksājumus atbilstoši līguma apmaksas noteikumiem, prasītājs, saskaņā ar līguma 12.3.punktu, 2010.gada 24.augustā vienpusēji atkāpās no līguma un atbilstoši līguma 5.8.punktam slēdza atbildētājam kredītu.

Prasībā lūgts piedzīt no atbildētājas prasītāja labā Ls 691,18 (983,46 *euro*), ko veido atļautais kredīts Ls 250 (355,72 *euro*), neatļautais kredīts Ls 25,06 (35,66 *euro*), procenti par atļautā kredīta izmantošanu Ls 155,05 (220,62 *euro*), līgumsods par neatļautā kredīta izmantošanu Ls 25,06 (35,66 *euro*) un līgumsods par ikmēneša maksājuma samaksas kavējumu Ls 236,01 (335,81 *euro*), tiesāšanās izdevumus, kā arī lūgts noteikt prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21} panta noteikumiem, 2013.gada 20.augustā un atkārtoti 2013.gada 2.oktobrī atbildētājai uz deklarētās dzīvesvietas adresi nosūtīts prasības pieteikuma noraksts, nosakot rakstveida paskaidrojuma iesniegšanas termiņu līdz 2013.gada 19.septembrim un attiecīgi līdz 2013.gada 1.novembrim. Noteiktajā termiņā, ne arī līdz civillietas izskatīšanas dienai atbildētāja paskaidrojumu tiesā nav iesniegusi. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{21} panta otro daļu, paskaidrojuma neiesniegšana nav šķērslis sprieduma taisīšanai lietā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, 2013.gada 1.oktobrī nolemts lietu izskatīt tiesas sēdē.

Prasītāja pārstāve tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamatiem.

Atbildētāja uz tiesas sēdi nav ieradusies. Tiesas sēdes laiks un vieta atbildētājai paziņots likumā noteiktā kārtībā tiesas pavēsti 2014.gada 12.februārī nosūtot uz atbildētājas deklarētās dzīvesvietas adresi. Tādējādi, saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.^{1} panta pirmās daļas 3.punktu un otro daļu, ir pamats uzskatīt, ka atbildētājai tiesas sēdes vieta un laiks paziņots savlaicīgi, likumā noteiktā kārtībā. Atbildētāja neierašanās iemeslus tiesai nav paziņojusi, atlikt lietas izskatīšanu nav lūgusi.

Pie šādiem apstākļiem tiesa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, atzīst par iespējamu skatīt lietu bez atbildētājas klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Uzklausot prasītāja pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējot prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji.

Civilprocesa likuma 250.^{18} panta pirmā daļa nosaka, ka lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata prasības tiesvedības kārtībā pēc vispārējiem noteikumiem, ievērojot Civilprocesa likuma 30.^{3} nodaļā paredzētos izņēmumus.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība. Savukārt Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Atbildētāja nav izmantojusi savas Civilprocesa likuma 74. un 250.^{23} pantā paredzētās tiesības – nav sniegusi paskaidrojumus, nav cēlusi iebildumus pret prasību un nav apstrīdējusi prasības pieteikumā norādītos faktus, kā arī nav ieradusies uz tiesas sēdi, lai sniegtu mutvārdu paskaidrojumus par prasību, līdz ar to secināms, ka atbildētājai nav pamatotu iebildumu pret prasību. Lai gan, atbilstoši Civilprocesa likuma 96.panta piektajai daļai, prasības pieteikumā norādītie fakti atzīstami par pierādītiem, tiesa tos vērtē atbilstoši Civilprocesa likuma 97.panta prasībām.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.pantu, tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Civillikuma 1402.pantā noteikts, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Lietas materiāliem pievienotais līgums Nr.VK10026944 par VIVA norēķinu karšu izsniegšanu un lietošanu apstiprina, ka prasītājs un /pers. B/ (saskaņā ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes datiem uzvārds mainīts uz /uzvārds/) nodibinājuši tiesiskās attiecības, uz kuru pamata atbildētājai piešķirts kredīts Ls 250 (355,72 *euro*). Puses vienojušās par kredīta procentu likmi un citu maksājumu likmēm saskaņā ar spēkā esošiem tarifiem, ikmēneša maksājumu nosakot Ls 13,20 (18,78 *euro*) apmērā.

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par darījuma būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un, saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu, šis līgums uzskatāms par galīgi noslēgtu un atzīstams par tiesīgu. Līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, jo notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, kā neapstrīdēts tas ir spēkā esošs un pusēm saistošs.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Prasītāja saistību izpildi apstiprina atbildētājas klienta karšu konta izraksts par laiku no 2007.gada 9.augusta līdz 2013.gada 18.jūlijam. Tāpat norādītais izraksts apstiprina, ka atbildētāja izmantojusi piešķirto kredītlimitu, bet saistības atbilstoši līgumam nav pildījusi.

Savukārt Civillikuma 1589.pants noteic, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Atbilstoši Līguma 12.3.punktam banka ir tiesīga izbeigt līgumu vienpusējā kārtībā, bez iepriekšēja brīdinājuma, ja klients/kartes lietotājs nepilda savas saistības saskaņā ar līguma noteikumiem.

Līguma vispārējos noteikumos norādīts, ka atbildētājai līdz katra mēneša 15.datumam jāveic ikmēneša maksājums Ls 13,20 (18,78 *euro*). No lietas materiāliem pievienotā konta izraksta un parāda aprēķina redzams, ka atbildētāja līgumā paredzēto saistību izpildei veikusi trīs maksājumus 2007.gada 1.oktobrī, 2007.gada 11.oktobrī un 2007.gada 15.oktobrī Ls 13,20 (18,78 *euro*) apmērā, lai gan no konta izraksta redzams, ka atbildētāja piešķirto kredītu Ls 245 apmērā izmantojusi izņemot skaidru naudu 2007.gada 9.augustā, tātad pirmo maksājumu bija jāveic 2007.gada 15.septembrī. Citu ziņu par atbildētājas veiktiem maksājumiem tiesai nav. Civillikuma 1838.pantā paredzētās ziņas, kas pierādītu, ka saistības ir izpildītas, atbildētāja tiesai nav iesniegusi. Tādējādi konstatējams, ka atbildētāja nav pildījusi līgumā uzņemtās saistības, kavējot līgumā paredzētos saistību izpildes termiņus.

Ievērojot norādīto tiesa atzīst, ka iestājies līguma vispārējo noteikumu 12.3.punktā paredzētais priekšnosacījums prasītāja tiesībām prasīt izbeigt līgumu pirms termiņa. Turklāt prasītāja tiesības vienpusēji atkāpties no līguma nepārkāpj Patērētāju tiesību aizsardzības likuma prasības, jo līguma vispārējo noteikumu 12.2.punktā paredzētas arī klienta tiesības vienpusēji izbeigt līgumu.

Lai gan kredīta atmaksas termiņš noteikts 24 mēneši, līgums noslēgts uz nenoteiktu laiku. Tāpēc, pastāvot iepriekš norādītajiem apstākļiem, prasītājs pamatoti, vienpusēji pirms termiņa izbeidzis līgumu, 2010.gada 24.augustā slēdzot atbildētājai kredītu. Tiesa atzīst, ka prasītājs, izbeidzot līgumu pirms termiņa, izmantojis pielīgtās tiesības un viņam ir pamats prasīt visu no līguma izrietošo saistību izpildi.

Civillikuma 1943.pants nosaka, ka aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Lietas materiāliem pievienotā klienta karšu konta izraksta izriet, ka atbildētāja veikusi skaidras naudas izņemšanu 2007.gada 9.augustā Ls 245 (348,60 *euro*) 2007.gada 15.oktobrī Ls 10 (14,23 *euro*) un Ls 15 (21,34 *euro*) apmērā, par ko prasītājs aprēķinājis maksu par apkalpošanu Ls 4,90 (6,97 *euro*), Ls 3 (4,27 *euro*) un Ls 1 (1,42 *euro*) apmērā. Komisijas maksu par skaidras naudas izņemšanu prasītājs norakstījis no atbildētājam piešķirtā kredītlimita. Turklāt par atļautā kredīta izmantošanu 2007.gada 31.augustā prasītājs aprēķinājis procentus par atļautā kredīta izmantošanu Ls 3,65 (5,19 *euro*), 2007.gada 28.septembrī soda procentus par kredīta atmaksas kavējumu Ls 0,50 (0,51 *euro*), procentus par atļautā kredīta pārtēriņu Ls 0,18 (0,26 *euro*) un procentus par atļautā kredīta izmantošanu Ls 4,98 (7,09 *euro*). Savukārt atbildētāja 2007.gada 1.oktobrī, 2007.gada 11.oktobrī un 2007.gada 15.oktobrī iemaksājusi kartes kontā Ls 13,20 (18,78 *euro*).

Līguma 6.2.punktā paredzētas prasītāja tiesības bezakcepta kārtībā debetēt kartes kontu par visām tarifos norādītajām maksām, aprēķinātiem procentiem un līgumsodiem, kā arī par jebkurām citām klienta parāda bankai summām. Ja kartes kontā nav norakstīšanai nepieciešamās summas, bankai ir tiesības norakstīt šajā līguma punktā norādītās summas no kredīta ar to samazinot neizmantotā kredīta summu un palielinot klienta parāda bankai summu.

Tiesa atzīst, ka atbilstoši norādītajai līgumiskajai tiesībai (līguma 6.2.punkts) prasītājs pamatoti no atbildētājai piešķirtā un neizmantotā kredīta debetējis summas, kas aprēķinātas atbilstoši līguma noteikumiem. Tomēr vienlaicīgi tiesa konstatē, ka prasītāja tiesības palielināt atbildētājas pamatparāda apmēru ir ierobežotas ar piešķirtā kredīta apmēru, t.i. Ls 250 (355,72 *euro*).

Prasītāja un atbildētājas noslēgtajā līgumā nav paredzētas bankas vienpusējas tiesības palielināt atbildētājai piešķirto kredītu, savukārt līguma 6.2.punktā bankai noteiktās tiesības palielināt klienta parāda apmēru ierobežotas ar jau piešķirtā kredīta apmēru. Ziņas, kas dotu pamatu tiesai atzīt, ka puses ir vienojušās par citiem saistību izpildes noteikumiem tiesai nav iesniegtas. Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasītājs ir pierādījis savas prasības daļā par galvenā parāda piedziņu pamatotību Ls 250 (355,72 *euro*) apmērā. Pārējā daļā Ls 25,06 (35,66 *euro*) apmērā, ko veido neatļautais kredīts, prasība par galvenā parāda piedziņu nav pamatota un ir noraidāma.

Civillikuma 1753.pantā noteikts, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Atbilstoši Civillikuma 1756.panta noteikumiem, pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Saskaņā ar Civillikuma 1757.pantu, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Savukārt Civillikuma 1946.panta pirmā daļa nosaka, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti.

Līgumā puses vienojušās par procentu likmi atbilstoši spēkā esošiem bankas tarifiem, kas atbilstoši līguma 1.22.punkta noteikumiem ir līguma neatņemama sastāvdaļa. Atbilstoši tarifam mēneša procentu likme noteikta 1,99%. Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājai noslēdzot ar prasītāju līgumu radusies procentu maksāšanas saistība.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas procentus par atļautā kredīta izmantošanu līdz līguma izbeigšanas datumam 2010.gada 24.augustam Ls 155,05 (220,62 *euro*) apmērā. No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina redzams, ka prasītājs procentus par atļautā kredīta izmantošanu aprēķinājis no 2007.gada 31.augusta līdz 2010.gada 24.augustam, kad prasītājs slēdza atbildētājai piešķirto kredītu. Turklāt kā tas izriet no 2014.gada 11.februāra tiesas sēdē iesniegtā parāda aprēķina atbildētājas veiktos maksājumus prasītājs ir ieskaitījis pamatparāda, t.i. izmantotā kredīta, dzēšanai. Tādējādi, tā kā tiesai nav iesniegtas ziņas, kas dotu pamatu apšaubīt prasītāja veiktā aprēķina pamatotību – atbildētāja nav apstrīdējusi prasītāja veikto aprēķinu atbilstību līguma noteikumiem, kā arī nav iesniegusi pierādījumus, kas dotu pamatu atzīt, ka procentu maksājumi veikti līgumā noteiktajā kārtībā, prasība par atļautā kredīta izmantošanas procentu piedziņu ir pamatota un apmierināma Ls 155,05 (220,62 *euro*) apmērā.

Prasībā lūgts piedzīt no atbildētāja līgumsodu atbilstoši līguma noteikumiem. Civillikuma 3.pantā noteikts, ka katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies. Neskartas paliek jau iegūtās tiesības. Tādējādi pušu tiesiskajām attiecībām piemērojamas līgumsoda institūtu regulējošās Civillikuma normas redakcijā, kas bija spēkā līgumsoda samaksas saistības rašanās un izbeigšanās laikā (likuma redakcijā, kas bija spēkā līdz 2014.gada 1.janvārim).

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi un, saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu, līgumsodu var pievienot katram līgumam. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas. Savukārt, Civillikuma 1720.pantā noteikts, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildi. Tiesa atzīst, ka līgumsods ir saistību pastiprinājums un iedarbojas kā nelabvēlīgu seku draudi atbildētājam, kamēr saistība nav izpildīta.

Līguma 5.11.punktā noteikts, ja klients (atbildētājs) līdz maksājuma datumam nav samaksājis ikmēneša maksājumu, klientam jāmaksā līgumsods par termiņa nokavējumu no nesamaksātās ikmēneša summas, saskaņā ar tarifiem. No lietas materiāliem pievienotās tarifu likmes VIVA kartes apkalpošanai procentu likmes par VIVA norēķinu karšu kredītiem 5.punktu, līgumsoda procents dienā par ikmēneša maksas nokavēšanu (uz ikmēneša maksas apjomu) noteikts 0,25 % dienā.

Civillikuma 1828.pantā norādīts, ja izpildījumam ir noteikts laiks, tad parādniekam tas jāievēro, negaidot sevišķu kreditora atgādinājumu. Saskaņā ar Civillikuma 1652.panta pirmās daļas 3.punktu, parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas pats no sevis, kad viņš palaidis garām termiņu.

Saskaņā ar Līguma vispārējiem noteikumiem maksājumi atbildētājam bija jāveic līdz katra mēneša 15.datumam, nodrošinot pilnīgu ikmēneša saistību dzēšanu pret prasītāju. No lietas materiāliem pievienotā parāda aprēķina un klienta karšu konta izraksta par laiku no 2007.gada 9.augusta līdz 2013.gada 18.jūlijam redzams, ka atbildētāja veikusi trīs līgumā paredzētos ikmēneša maksājuma, tomēr pieļaujot saistību izpildes nokavējumus. Savukārt pēc 2007.gada 15.augusta pilnībā pārtraukusi saistību izpildi, tādejādi pārkāpjot līgumā noteiktos saistību izpildes termiņus. Prasītājs līgumsodu par ikmēneša maksājumu samaksas kavējumu aprēķinājis līdz 2010.gada 24.augustam Ls 236,01 (335,81 *euro*) apmērā. Tiesa secina, ka atbildētājs ir pieļāvis parādnieka nokavējumu, līdz ar to prasītājam pastāv līgumisks pamats līgumsoda aprēķinam.

Savukārt prasītāja veikto līgumsoda par neatļautā kredīta izmantošanu aprēķinu tiesa atzīst par nepamatotu. Kā jau norādīts iepriekš, neatļautais kredīts atbildētājai izveidots nepamatoti, līdz ar to arī līgumsoda aprēķins par tā izmantošanu neatbilst līguma noteikumiem. Tādēļ prasība daļā par līgumsoda Ls 25,06 (35,66 *euro*) apmērā par neatļautā kredīta izmantošanu noraidāma kā nepamatota.

Tā kā tiesiskajās attiecībās, ko nodibinājuši prasītājs un atbildētāja, atbildētāja uzskatāma par patērētāju Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē, prasītājs – par pakalpojumu sniedzēju norādītā likuma 1.panta 4.punkta izpratnē, pušu attiecības vērtējamas, piemērojot ne tikai Civillikuma normas, bet arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta 11.daļu tiesa, izšķirot strīdu, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus. Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas 4.punkts nosaka, ka par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu.

Izvērtējot, vai prasītāja prasība piedzīt no atbildētājas līgumā paredzēto līgumsodu par ikmēneša maksājumu samaksas kavējumu vērtējama kā netaisnīgu līguma noteikumu piemērošana, tiesa atzīst, ka prasītājs nav pārkāpis Civillikuma 1.pantā noteikto labas ticības principu. Ievērojot atbildētājas pieļauto nokavējumu, pēc 2007.gada 15.oktobra pilnībā izvairījies no saistību izpildes, un vērtējot līgumsoda samērīgumu ar pamatparāda apmēru, tiesa uzskata, ka līgumsoda apmērs nav atzīstams par nesamērīgu un kā tādu par netaisnīgu. Atbildētāja nav izrādījusi godprātību – vairāk kā piecu gadu laikā nav sazinājusies ar kredīta devēju, nav atlīdzinājusi pat daļu no parāda, kā arī nav lūgusi izbeigt līgumu un pārtraukt kartes darbību. Tādējādi līgumsoda pieaugumu līdz līguma izbeigšanai veicinājusi atbildētājas bezdarbība. Turklāt atbildētāja nav iesniegusi arī tiesai ziņas, kas dotu pamatu atbrīvot viņu no nokavējuma nelabvēlīgām sekām, kā arī lūgumu par līgumsoda samazināšanu, atbilstoši Civillikuma 1724.^{1} pantā noteiktajam, līdz ar to tiesai nav pamata pārskatīt prasītāja norādīto un atbildētājas neapstrīdēto līgumsodu par ikmēneša maksājumu kavējumu, tāpēc prasība par līgumsoda piedziņu ir pamatota un apmierināma Ls 236,01 (335,81 *euro*) apmērā.

Civillikuma 1838.pants nosaka, ka samaksas izdarīšana jāpierāda tam, kas to apgalvo. Atbildētāja nav iesniegusi tiesai paskaidrojumus par prasību vai pierādījumus, kas apstiprinātu pielīgto saistību izpildi un parāda summas samaksu pilnā apmērā vai kādā daļā. Tiesai nav pamata apšaubīt, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā un līdz lietas izskatīšanas dienai parāds nav samaksāts, tādēļ prasība par atļautā kredīta Ls 250 (355,72 *euro*), procentu par atļautā kredīta izmantošanu par laiku no 2007.gada 9.augusta līdz 2010.gada 24.augustam Ls 155,05 (220,62 *euro*) un līgumsoda Ls 236,01 (335,91 *euro*) piedziņu ir pamatota un apmierināma.

Civilprocesa likuma 195.pants nosaka, ka taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, norādot to apmēru. Prasītājs lūdzis noteikt tiesības saņemt likumiskos nokavējuma procentus – 6% gadā no nesamaksātās summas, kas atbilst Civillikuma 1765.panta pirmās daļas noteikumiem. Savukārt atbilstoši Civillikuma 1765.panta ceturtās daļas noteikumiem likumiskie procenti aprēķināmi tikai no paša kapitāla. Tādējādi prasītājam nosakāmas tiesības līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt sešus procentus no simta gadā no nesamaksātās parāda pamatsummas Ls 250 (355,72 *euro*).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram. Tiesa atzīst, ka prasītāja labā no atbildētājas piedzenami tiesas izdevumi – ceļot prasību samaksātās valsts nodevas daļa proporcionāli apmierinātā prasījuma daļai Ls 96,16 (136,82 *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi – Ls 3,30 (4,70 *euro*), ko prasītājs samaksājis, sniedzot prasību tiesā, kopā 141,52 *euro*.

Turklāt, ievērojot to, ka lietas iztiesāšanas gaitā radušos tiesas izdevumu faktiskais apmērs ir 8,68 *euro*, atbilstoši Civilprocesa likuma 39., 42. pantam, no atbildētājas valsts ienākumos piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,98 *euro* apmērā (8,68 *euro* – 4,70 *euro* = 3,98 *euro*).

Taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, [..] un par tiesāšanās izdevumu piedziņu, saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas, līdz ar to atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Vadoties no Civilprocesa likuma 8., 41., 42., 97., 190., 195., 204.^{1}, 250.^{25} panta, tiesa

n o s p r i e d a:

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, AS /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, labā galveno parādu Ls 250 (355,72 *euro*), līgumiskos procentus par laiku no 2007.gada 9.augusta līdz 2010.gada 24.augustam Ls 155,05 (220,62 *euro*), līgumsodu Ls 236,01 (335,91 *euro*) un tiesas izdevumus 141,52 *euro*, kopā 782,58 *euro* (septiņi simti astoņdesmit divi *euro* 58 *eurocenti*).

Parāda samaksa izdarāma prasītāja AS /Nosaukums A/ kontā: AS /Nosaukums A/, konta Nr./konta numurs/.

Noteikt AS /Nosaukums A/ tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. B/ likumiskos 6% no simta gadā no neatmaksātās parāda pamatsummas Ls 250 (355,72 *euro*).

Noraidīt prasību daļā par galvenā parāda Ls 25,06 (35,66 *euro*) apmērā un līgumsoda Ls Ls 25,06 (35,66 *euro*) apmērā piedziņu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,98 *euro* (trīs *eiro* 98 *eirocenti*).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi jāmaksā:

Saņēmējs Tiesu administrācija

Reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/

Konta Nr. /konta numurs/

Saņēmēja iestāde Valsts kase

BIC kods TRELL22

Maksājuma mērķis ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr.C28387913.

Noteikt /pers. B/ sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Izskaidrot /pers. B/, ka ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksu valsts labā apstiprinošs dokuments jāiesniedz tiesā, pretējā gadījumā pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa notecējuma spriedums tiks nodots piespiedu izpildei zvērinātam tiesu izpildītājam.

Spriedumu 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2] pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Pilna sprieduma sastādīšanas datums 2014.gada 30.aprīlis.

Tiesnese I.Ramane